

SJORS

30 maart 1963 Nr. 13
VERSCHIJNT WEKELIJKS

van de Rebellenclub

Nessie, het monster uit Schotland

Het grootste meer van Schotland heet Loch Ness. Het is een gedeelte van de spleet, die zich van het zuidoosten naar het noordwesten van het land uitstrekt. Het meer is veertig kilometer lang, ongeveer zestienhonderd meter breed en gemiddeld tweehonderdvijftig meter diep. Vast staat dat het voor de ijstijd in open verbinding heeft gestaan met de zee en dat het later door aardverschuivingen van de zee is afgesloten.

Tot tweehonderd jaar geleden was dit deel van het Schotse Hoogland moeilijk begaanbaar en voor buitenstaanders bijna niet toegankelijk. Alleen als men beschikte over een goede gids en over een van die kleine Schotse paardjes (garrons), die overal tegen kunnen en voor geen moeilijk terrein uit de weg gaan, kon men Loch Ness bereiken. Dat is nu allemaal veranderd. Vanuit Inverness, het dorp dat dicht bij het Loch ligt, loopt een moderne weg langs beide kanten van het meer. Op de oever zijn hotels gebouwd en Loch Ness is een bekende toeristenplaats geworden. Dat alles is gekomen door Nessie. . .

Het is allemaal begonnen in de maand juli van het jaar 1933. Op een morgen pufte een sleepboot over het meer. Er hing een dikke mist boven het water, die langzaam aan het optrekken was. Opeens zag de kapitein een vreemd voorwerp in het water. Eerst dacht hij dat het een omgeslagen boot was, maar al gauw kwam hij tot de ontdekking, dat dit voorwerp levend was; het was een kolossaal beest. Hij vertelde zijn verhaal aan zijn manschappen en later op de wal, maar iedereen lachte hem uit. Het lachen verstomde echter toen Hugh Gray uit het dorpje Foyers in november van hetzelfde jaar het monster zag. Hij had een fototoestel bij zich, maakte drie foto's, maar helaas bleken de afdrukken zo onduidelijk, dat er niets op te zien was. De eerste goede foto's van het monster van Loch Ness werden gemaakt door de Londense arts dokter Kirton, die op de noordelijke oever vogels bestudeerde. Opeens zag hij in het water een wervelende beweging. Vlug haalde hij zijn camera te voorschijn. Hij maakte twee foto's, waarvan er één haarscherp was. Deze foto werd in bijna alle kranten van de wereld gepubliceerd en vanaf dat ogenblik kreeg het monster van Loch Ness overal bekendheid.

Na dokter Kirton werd het monster gezien door honderden mensen, Schotten zowel als buitenlanders. Al gauw kreeg het de naam Nessie. Alexander Grant uit Edinburgh is een van de weinigen, die het monster op het land hebben gezien. Op een avond reed hij op zijn motorfiets over de weg langs het meer, toen hij opeens, ongeveer vijftien meter voor zich, een enorm, donker gevaarte zag. Het bewoog zich met grote snelheid naar het meer, plonsde er even later in en verdween in de diepte.

De meeste mensen die beweren het monster gezien te hebben, hebben hierover een rapport opgesteld. Hun beschrijvingen van het monster kloppen lang niet allemaal met elkaar, maar men kan aan de hand van deze beschrijvingen wel ongeveer een signalement van Nessie opstellen. De lengte van het dier wordt geschat op vijftien tot twintig meter, de dikte op vijf meter. Het heeft een kleine, platte kop als van een slang, een lange hals en een gladde huid. Het lichaam vertoont op de rug twee of drie bulten, de huidkleur is grijs met hier en daar een zwarte plek.

Natuurlijk zijn er mensen die niet aan het monster geloven. Zij verwijzen het hele verhaal naar het rijk van de sprookjes, net zoals dat ook met vliegende schotels wordt gedaan. Maar er zijn zoveel verklaringen van ooggetuigen (waaronder bekende geleerden), dat het wel bijna vaststaat, dat er in het geheimzinnige Loch Ness iets, wat dan ook, moet huizen. Als we even aannemen dat het inderdaad om een soort voorhistorisch monster gaat, dan kan men zich afvragen: Hoe komt Nessie in dit rustige meer terecht? Er zijn verscheidene verklaringen voor. Het monster kan via het Caledonisch Kanaal het meer bereikt hebben of via het kleine riviertje, dat Loch Ness met de zee verbindt. Of misschien is deze afstammeling van een geslacht van reuzen door een aardverschuiving in het meer opgesloten en kan hij er niet meer uit. Overigens is het helemaal niet zeker dat er maar één monster in Loch Ness huist. Er zijn ook mensen die beweren dat ze er meerdere tegelijk hebben gezien.

Er zijn weleens duikers in het meer afgedaald, maar zij kwamen boven met verhalen over reusachtige grotten, duistere holen en spelonken, die zij op de bodem hadden aangetroffen. Bovendien vormt de enorme diepte voor duikers een groot gevaar.

Er zijn over het monster dikke boeken geschreven en geleerden uit de hele wereld houden zich met dit probleem bezig. Over het algemeen wordt wel aangenomen, dat het monster van Loch Ness geen fabeltje is. Het is meer gebeurd dat dieren, waarvan men dacht dat ze al duizenden jaren waren uitgestorven, springlevend bleken. De voorhistorische vis coelacanth bijvoorbeeld is enkele jaren geleden herontdekt.

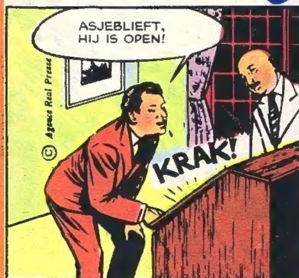
Als er in Loch Ness inderdaad een monster huist, dan heeft dit dier een ideaal plekje. Door de grote diepte van het meer bevriest het water nooit. 's Winters staat het water een hoeveelheid warmte af, waardoor de sneeuw in de onmiddellijke omgeving smelt. Scheepvaart is er bijna niet en er zijn maar weinig toeristen, die 's zomers een duik in het donkere water durven nemen. Sinds in de loop van de tijd een vijftal mensen (allemaal ervaren zwemmers) op onverklaarbare manier in de diepte zijn gezogen, blijft men liever op de veilige oevers. . .

Hoe Nessie er precies uit ziet, of ze alleen is of niet, hoe ze in Loch Ness verzeild is geraakt en nog veel meer vragen zijn nog steeds niet opgelost. Hopelijk zal de wetenschap eens in staat zijn om de geheimen van het stille Schotse meer te ontsluieren.

Het verborgen document

DA SILVA EN MANCINI DOORZOEKEN HET HUIS VAN LORD WILSON. ZAL BOB OP TIJD KOMEN OM HEN TE BETRAPPEN?

ZIJN ZE ONTSNAPT?
JA, MAAR IK HEB HET NUMMER! WE KUNNEN DUS NAGAAN OF HET DA SILVA WAS!

AL MIJN PAPIEREN OVERHOOP GEHAALD! DE SCHURKEN!

HIERMEE IS WEL DUIDELIJK GEWORDEN DAT DA SILVA OP ZOEK IS NAAR EEN BEPAALD PAPIER, DAT VOOR HEM GROTE WAARDE HEEFT!

MAAR DAAR HAAL JE TOCH GEEN HEEL HUIS VOOR ONDERSTEBOVEN?
HET HANGT ER HELEMAAL VAN AF WAT ER OP DAT PAPIER STAAT!

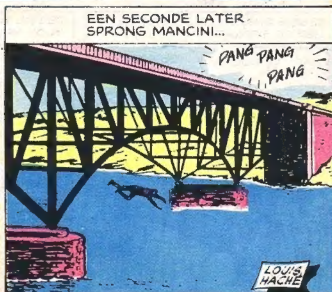

INTUSSEN...
MOET IK JE NAAR DE STAD BRENGEN?
NEE!

?
STOP HIER BIJ DE BRUG, MANCINI! IK STAP UIT EN JIJ GAAT VERDER!

IK HEB EEN HEKEL AAN KLETSKOUSEN ZOALS JIJ! DAAROM ZAL IK JE HET ZWIJGEN OPLEGGEN! RIJ VAN DE BRUG AF HET WATER IN!

MANCINI SPRONG UIT DE WAGEN...
HO!
DAT NOOIT! IK LAAT ME NIET DOOR JOU VERMOORDEN!

MANCINI! STOP!
DE BRUG! MIJN ENIGE KANS!

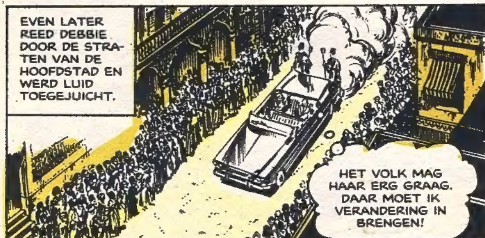

EEN SECONDE LATER SPRONG MANCINI...
PANG PANG PANG
LOUIS HACHE

Prinses Debbie

DEBBIE, TWEE DAGEN GELEDEN NOG EEN GEWOON MEISJE, WAS NU PRINSES VAN BARAWAK. OP DE OCHTEND VAN HAAR EERSTE DAG IN DIT LAND ONTVING ZE DE EERSTE MINISTER IN AUDIËNTIE. ZE VERMOEDDE NIET DAT HIJ HAAR VIJAND WAS...

DEBBIE PRAATTE LANGE TIJD MET DE MAN, DIE SINGH HEETTE. MAAR TOEN...
HOOGHEID!
IK VREES DAT IK NU MOET GAAN. TOT ZIENS ALLEMAAL!

U MOET ZICH NIET ZOVEEL MET HET VOLK BEMOEIEN, HOOG-HEID! DAT IS NIET GOED!
MAAR VAN HET VOLK KOM IK JUIST VAN ALLES TE WETEN!

DEBBIE BEGON OVER DE WATERLEIDING.
BARAWAK IS EEN ARM LAND. ER IS GEEN GELD VOOR DERGELIJKE LUXUEUZE DINGEN ALS EEN WATER-LEIDING!

DEBBIE BEGREEP DAT ZE VAN DE EERSTE MINISTER WEINIG STEUN KON VERWACHTEN. TIJDENS DE LUNCH KWAM ER INEENS EEN PLAN BIJ HAAR OP.
UW IJSTAART, HOOGHEID!
JA... DAT IS HET!

'S MIDDAGS LIET ZE MENEER SINGH BIJ ZICH KOMEN EN PRAATTE MET HEM.
HOOGHEID, IK ZAL DIRECT AAN DE UITVOERING VAN DIT PLAN BEGINNEN! HET VOLK ZAL U DANKBAAR ZIJN!

DIE AVOND DINEERDE DEBBIE MET DE EERSTE MINISTER. OPEENS...
HOOGHEID, WAAR IS HET ZILVEREN SERVIESGOED? DIT LIJKT ME NOGAL GEWOONTJES!
JA, DAT KLOPT!

HET ZILVEREN SERVIES HEB IK VERKOCHT!
V...VER-KOCHT?!

IK HEB GELD NODIG VOOR DE WATERTOREN. EN IK WIL OOK IETS DOEN AAN DE WEGEN EN AAN DE VLIEGEN-PLAAG!

ZWIJGEND STAARDE DE EERSTE MINISTER VOOR ZICH UIT.
EEN WATERTOREN! HM, MISSCHIEN KAN IK HAAR MAAR BETER LATEN BEGAAN! ER BESTAAT EEN KANS DAT ZE ZICH HIERDOOR GEHAAT MAAKT BIJ HET VOLK...

De slavenkoopman van Pompeï

TOEN MARCUS CERENIUS VALIA EN ZIJN VRIEND KELTON IN HET GEHUCHT THORM AANKWAMEN, ZAGEN ZE DAT HET PLAATSJE DOOR BRAND WAS VERWOEST. DE OUDE BADAR, DIE DOOR EEN ZWAARDSLAG AAN HET HOOFD GEWOND WAS GERAAKT, VERTELDE DAT DE ROMEINEN DE HUIZEN IN BRAND GESTOKEN HADDEN. ENKELE INWONERS, ONDER WIE KELTONS ZUSJE MILJA EN ZIJN JONGERE BROER UDON, WAREN ALS GEVANGENEN MEEGENOMEN...

DE CENTURIO BEWEERDE DAT WIJ HET PAARD VAN EEN ALS VERMIST OPGEGEVEN ROMEIN HADDEN GESTOLEN!

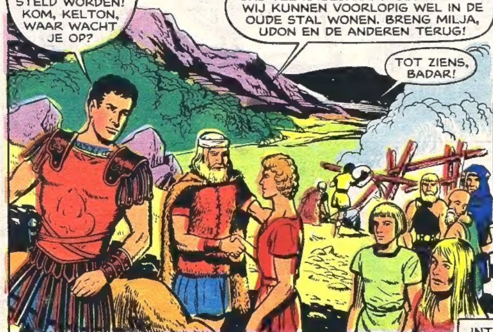
WÁT?! HEBBEN JULLIE JUPITER GEVONDEN? IN DAT GEVAL BEN IK NAUWER BIJ DEZE ZAAK BETROKKEN DAN IK DACHT!

DE SOLDATEN NOEMDEN DE MAN DIE OPDRACHT GAF OM DE BOEL IN BRAND TE STEKEN BARSIUS...

7

GENOEG! IK VERMOEDDE AL DAT HIJ HET GEWEEST WAS! AL WAS MIJN PAARD GESTOLEN, DAN HAD HIJ NOG NIET ZO MOGEN HANDELEN! KOM MEE, KELTON, WE GAAN DIT NADER ONDERZOEKEN!

BARSIUS! DE MAN DIE MIJ AL MEER HEEFT DWARSGEZETEN! WAAROM HAALDE HIJ DEZE LAFFE STREEK UIT?

DAAR BEN IK NIET ZO ZEKER VAN! DE ENIGE DIE HEN KAN VRIJLATEN, PRAETOR (RECHTER) SAMIUS, BEVINDT ZICH IN HET DECUMATENLAND, DAT DOOR GERMAANSE STAMMEN ONVEILIG WORDT GEMAAKT!

OP HETZELFDE OGENBLIK IN HET OFFICIEREN-VERBLIJF...
ZO, JE BENT DUS ZONDER MARCUS VALIA, MAAR MET EEN AANTAL GEVANGENEN TERUGGEKOMEN, BARSIUS. VERVELEND DAT PRAETOR SAMIUS NU AFWEZIG IS! WIE MOET HEN NU BERECHTEN?
IS TRIBUUN HOLCONIUS NIET HIER?

NEE. HIJ IS GISTEREN VERTROKKEN OM HULP TE BIEDEN AAN SAMIUS, DIE ZICH IN GEVAAR BEVINDT. GERMAANSE ROVERS ZIJN HET DECUMATENLAND BINNENGEVALLEN. DAAROM HEEFT HIJ JULLIE TERUGGEROEPEN NAAR HET KAMP. ENFIN, IK ZAL NASPORINGEN LATEN DOEN NAAR MARCUS VALIA EN INTUSSEN BLIJF JIJ TOT MIJN BESCHIKKING!

MAAR...
DIE VERVELENDE VALIA KAN BEST WEER OPDUIKEN; ZIJN PAARD HEEFT DE RAMP IN DE BERGEN OVERLEEFD, DUS... DAT ZOU MOEILIJKHEDEN GEVEN. MAAR GOED DAT IK MIJN PLANNEN AAN EEN PAAR BETROUWBARE VRIENDEN HEB VERTELD!

BARSIUS BEGAF ZICH VLUG NAAR EEN GEBOUWTJE BIJ DE HOOFDPOORT...
LUISTER, MANNEN. JULLIE MOETEN ME HELPEN. DE GEVANGENEN DIE IK MEEGEBRACHT HEB, ZULLEN ONS VEEL GELD OPLEVEREN ALS WE HEN ALS SLAVEN VERKOPEN IN DE STAD MEDIOLANUM (MILAAN). HOLCONIUS IS AFWEZIG EN DE BEWAKING VAN HET KAMP IS NIET OP VOLLE STERKTE, DUS...
JE KUNT OP ONS REKENEN, BARSIUS!

PRACHTIG! WE DESERTEREN METEEN UIT HET LEGER. IK HEB AL VOOR VALSE PASSEN GEZORGD. URBAN EN TEX, JULLIE BRENGEN DE GEVANGENEN BIJ DE ZUIDPOORT. ALS DE GEVANGENBEWAARDER PROTESTEERT, LEG JE HEM HET ZWIJGEN OP. VERZAMEL JIJ WAT BURGERKLEDING, MORDO!
HA, HA, HET WORDT EEN KOSTELIJKE VERTONING!

EVEN LATER...
WAT MOET DAT? ZONDER OFFICIËLE PAPIEREN KUN JE DE GEVANGENEN NIET... AAAAAACH!!
SCHIET OP! ZE GAAN MET ONS EEN WANDELINGETJE MAKEN!

WORDEN WE VRIJGELATEN?
HA, HA, ZO ZOU JE HET KUNNEN NOEMEN! VOORUIT, NAAR BUITEN EN VAL NIET OVER DE BEWAKER!

EN BUITEN DE GEVANGENIS...
WAT IS DAT?! MARCUS VALIA IS NOG IN LEVEN! DAAR KOMT HIJ AAN EN ALS IK ME NIET VERGIS IS HIJ IN GEZELSCHAP VAN KELTON, DIE OPSTANDIGE GALLIËR! NU MOETEN WE VLUG HANDELEN!

Hillie Oosterkamp (10), Wiecher Nijkampstraat 123, Enschede, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Gerard Munnink (18), Wulpstraat 5, Enschede*, zoekt een r.k. correspondentievriendin. • *Anneke Kleine (15), Verl. Havenstraat 38, Beilen (Dr.)*, wil corresponderen met meisjes en jongens van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Greetje Kleine (12), Verl. Havenstraat 38, Beilen (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Ditty Smit (16), Kruisstraat 8, Beilen (Dr.)*, wil correspnderen met meisjes en jongens van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Ammy Kruit (15), Brunstingerstraat 57, Beilen (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en paarden. • *Marian Spruytenburg (15), Homanweg 2, Beilen (Dr.)*, wil corresponderen met meisjes en

Het komt in de bus!

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

jongens van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Brigitte Seijdlitz (14), Grote Markt 26, Hulst (Zld.)*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Lauran Vermunt, Boomgaartstraat 1, Fijnaart (N.-Br.)*, wil corresponderen met een Belgische jongen van zijn leeftijd. Lauran is een jongen van veertien jaar. • *Theo Peerdeman, P. J. Jongstraat 30, Lutjebroek (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje in Limburg, Zeeland of Gelderland. Theo spaart foto's van filmsterren en speldjes. • *Jackie Oosterkamp (12), Wiecher Nijkampstraat 123, Enschede*, wil corresponderen met een meisje. • *Marian Beumkes (13), Canadaparklaan 5, Doetinchem (Gld.)*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Hetty Veen (16), Coehoornstraat 39, Hilversum*, en *Henny v. d. Linden (16), Kerklaan 28, Hilversum*, zoeken ieder een r.k. correspondentievriend van hun leeftijd, liefst in de omgeving van Utrecht. • *Sylvia Kudding (15)* en *Heidi Heinicke (15), Wibautstraat 134 I, Zaandam*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, liefst niet uit Brabant of Limburg. • *Jenny v. d. Bilt (13), Ondiep, 147, Utrecht*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Piet Steeman (15), van Houweningenpark 6, Medemblik*, spaart postzegels van Nederland en overzeese rijksdelen. Hij geeft er zegels van Nederland en buitenland voor terug. • *Els v. d. Heuvel (13), Sint-Goedelestraat 39, Eindhoven*, wil corresponderen met een meisje of jongen van dertien of veertien jaar. • *Denise Rooms (15), Langhalsbeekstraat 120, Sint-Niklaas, Provincie Oost-Vlaanderen, België, Monique Rooms (15), Langhalsbeekstraat 90, Sint-Niklaas, Prov. Oost-Vlaanderen, België*, en *Jacqueline Vercauteren (15), Langhalsbeekstraat 122, Sint-Niklaas, Prov. Oost-Vlaanderen, België*, willen corresponderen met drie jongens in Amsterdam. • *Marianne Rooms (10), Langhalsbeekstraat 120, Sint-Niklaas, Prov. Oost-Vlaanderen, België*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Nederland. • *Victor Mulder (15), Makkersstraat 1, Schiedam*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in het oosten van Nederland. • *Ans v. d. Heuvel (15), Sint-Goedelestraat 39, Eindhoven*, wil corresponderen met een meisje of jongen in Nederland. • *Tonnie van Thiel (14), Zandstraat 17, Schaijk (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Nederland. • *Hans Ringnalda (12), Fernhoutstraat 1, Kampen*, zoekt een correspondentievriend op de Nederlandse Antillen, in Suriname of Indonesië, die postzegels verzamelt. • *Ellie Develing (12), De Lierstraat 5, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Rotterdam. • *Mientje Kuppen (17), Koningsweg 75, Druten (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Thom de Grunt (10), Oudeweg 3, Castricum*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen, tekenen. • *Meine Beute (18), Duttingstraat 5, Denekamp (Ov.)*, wil corresponderen met een n.h. meisje van zijn leeftijd in Nederland. Hobby: filmsterren. • *Harry van Amersfort (15), Pijlijzerstraat 66, Tilburg*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: judo en honkbal. • *Avera Niestadt (12), Haven 46 B, Schoonhoven*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Karel van Orsouw, Vlierstraat 7, Oijen bij Oss (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin. Hobby's: lucifersmerken, puzzelen. Karel is dertien jaar. • *Ria Meertens (13), Heerderdwarsstraat 33, Maastricht*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Marijke van Dieren, Tobias Asserlaan 97, Tilburg*, en *Tolleke Donders, Generaal Smutslaan 55, Tilburg*, willen corresponderen met een r.k. jongen van zestien jaar in Amerika. Wie kan Marijke en Tolleke aan adressen helpen? • *Hans Zijlstra, Schoolstraat 39, Blauwhuis (Fr.)*, wil postzegels, sigarebandjes en bouwplaten van treinen ruilen. • *Dolf Overwater, Orteliusstraat 49 II, Amsterdam*, wil corresponderen met een jongen of meisje van twaalf of dertien jaar. Hobby: postzegels, vooral van Hongarije. • *Gyrid Njiokiktjien (13), Frederik Hendriklaan 5, Zeist*, wil corresponderen met meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: dieren, muziek. • *Ans O'Prinsen (16)* en *Trees Robbe (14), Broekhovenseweg 104, Tilburg*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, die van moderne muziek houden. • *Josje van Diest (m., 12), Postjeskade 13 I, Amsterdam-W II*, heeft olympische spelen 1956, die ze wil ruilen voor foto's of kaarten van paarden. • *Hans den Boer (11), Zeevaartstraat 48, Alblasserdam (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst in Gelderland of Limburg. Hobby's: kastelen, antiek. • *Henk van Breemen (16), Wilhelminasingel 10, Vught (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd, liefst in Gelderland. • *Christiane Hoeybergs (11), Nieuwe-Dijkstraat 29, Schaffen, Provincie Brabant, België*, wil corresponderen met een Nederlands of Belgisch meisje van haar leeftijd. Hobby's: foto's van vogels, sigarebandjes, foto's van filmsterren. • *Jac Breepoel (15), Weststraat 5, Axel (Zld.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, die veel van wielrennen houdt. • *Peter de Grunt (13), Oudeweg 3, Castricum*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen en tekenen. • *Reinder Top (10), Eenum E 51, post Loppersum (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst n.h. en wonend in Gelderland, Utrecht of Zuid-Holland. Hobby: voetballen. • *Rieks Hof (18), Molenstraat 10, Borger (Dr.)*, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. Hobby's: suikerzakjes en sinaasappelmerken sparen. • *Grietje Hof (13), Molenstraat 10, Borger (Dr.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in de omgeving van Apeldoorn. Hobby: foto's van filmsterren. • *Tiny Geenen (14), Stationsstraat 23, Weert (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Hans van Hoorn (13), Crijnssenstraat 24, Axel (Zld.)*, en *Henk de Feyter (13), Singelweg 39, Axel (Zld.)*, willen corresponderen met een meisje van hun leeftijd. • *Tiny van Werven (17), Zwolseweg 244, Apeldoorn*, wil corresponderen met een meisje of jongen in Nederland. • *Joop Prinsenberg, Wilhelminastraat 16, Gouda*, beschikt over een aantal correspondentie-adressen in het buitenland. Wie er een wil hebbem, kan hem schrijven, mits hij postzegels voor antwoord insluit. Verder biedt Joop te ruil aan: sigarebandjes, lucifersmerken, scheepsfoto's. Eerst schrijven. • *H. J. Tiemes, Kolonieweg 3, Balkbrug (Ov.)*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin tussen dertien en vijftien jaar. • *Henk Visser (13), Zandkamp 7 B, Hattem (Gld.)*, heeft suikerzakjes en speldjes te ruil. Eerst schrijven. • *Lenie Pols (14), Rochussenstraat 87, Den Haag*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Gijs Schot (16), Veenendaalseweg 8-10, De Klomp, post Veenendaal*, wil Nederlandse postzegels ruilen tegen buitenlandse. • *Gerda v. d. Bovenkamp (16), Panhuis 77, Veenendaal, Ineke v. Manen (16), Panhuis 79, Veenendaal* en *Wil van Manen (18), Panhuis 79, Veenendaal*, willen corresponderen met meisjes of jongens in Nederland. • *Marjo v. d. Oest, Da Costakade 98, Utrecht*, en *Loes v. Buuren, Da Costakade 92, Utrecht*, willen corresponderen met twee Duitse jongens van vijftien of zestien jaar. Wie heeft adressen? • *Phia van Teylingen (14), Trompstraat 16, Vlaardingen*, wil corresponderen met meisje of jongen van haar leeftijd, die lid is van het Leger des Heils. • *Tjaritha Slaghter (16), Paterswoldsemeer W. Z. I D, Paterswolde (Dr.)*, en *Lous Meelker (15), Hooiweg 66, Paterswolde (Dr.)*, willen corresponderen met meisjes of jongens in Limburg, Zeeland, Utrecht of België. • *Mia v. d. Heuvel (15), Kerkstraat 10, Schinveld (L.)*, en *Gerda Dohmen (15), Bovensteheirweg 4, Schinveld (L.)*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, Hobby's: zwemmen, schaatsen, fietsen, muziek. • *Conny Meyer (15), Juliana van Stolbergstraat 45, Terneuzen*, en *Leny*

Vervolg op blz. 19

Gismondo versprak zich...

door Frans Meijer

Met grote passen liep de beeldhouwer door zijn werkplaats heen en weer. Met de vingers van zijn rechterhand streek hij zenuwachtig door zijn baard, die wit was van het marmergruis. Driftig schopte hij de beitel weg, die op de vloer lag, en nam toen een besluit. Hij ging aan de tafel zitten, pakte een vel perkament uit de map en begon te schrijven. De ganzepen kraste over het ivoorblanke blad.

„Ditmaal luidt mijn antwoord: nee. Van mij krijg je geen stuiver meer. Men zegt wel, dat een goed mens steeds beter wordt als men hem goed behandelt, maar een slecht mens wordt er steeds slechter door. Vergeet mij, ik ben je broer niet meer. Ik wil voortaan niets meer van je weten. Vaarwel."

Dit was alles wat de beeldhouwer zijn broer te zeggen had. Hij ondertekende: Michelangelo Buonarotti.

Hij vouwde het blad in elkaar, verzegelde het en gaf het aan een leerling-steenhouwer, die de brief naar de bode van Milaan zou brengen, waar Michelangelo's broer Gismondo woonde.

Toen zat hij, met het hoofd in de handen, moedeloos aan de tafel; Michelangelo was een eenzaam en enigszins verbitterd man, die slechts één vreugde in zijn leven kende: beeldhouwwerken en muurschilderingen scheppen, die de eeuwen zouden trotseren. Zo zat hij daar, terwijl de nacht langzaam viel over Florence. . .

Drie dagen later, omstreeks het middaguur, werd de deur van het atelier plotseling opengeworpen. De felle Italiaanse zon stortte naar binnen, tegelijk met iemand die als een Florentijns edelman gekleed ging. Het was Gismondo.

„Sluit de deur!" donderde de beeldhouwer hem toe. Verblind door het zonlicht had hij de onverwachte bezoeker niet herkend en hij was woedend. Iedereen te Florence wist immers dat de meester onder het werk niet gestoord wilde worden. Hij stond voor een zwaar blok marmer, waar hij een slavengestalte uit zou hakken, één van de vier gespierde figuren, die op hun schouders een marmeren grafsteen zouden dragen. De steen was voor het graf van Lorenzo de Medici bedoeld, de man, die lange tijd over de stad geregeerd had.

Michelangelo herkende de bezoeker pas toen deze de deur achter zich gesloten had. Gismondo snelde met uitgestrekte armen naar hem toe en knielde voor hem neer. De beeldhouwer liet beitel en hamer zinken. „Gismondo," fluisterde hij ontsteld, „wat is er gebeurd?"

„Beste broer," sprak Gismondo hees, „help mij. Ik ben naar je toe gekomen om. . . Ik zal mijn leven beteren! Ik wist wel dat je me zou vergeven. . ."

Michelangelo stond in tweestrijd. Méénde Gismondo dit of speelde hij komedie? Gismondo had hem veel leed en nadeel berokkend. Michelangelo had al meerdere malen de schulden van zijn broer betaald. Speelschulden meest of schulden, die Gismondo gemaakt had in herbergen, waar hij zijn vele vrienden trakteerde. Ook had Gismondo hem belasterd en overal het sprookje rondverteld, dat hij, Michelangelo, de stedelijke overheid bezwendeld had, dat hij een gierigaard was, die zich niets van zijn familie aantrok en deze jammerlijk in ellende liet omkomen. Nog steeds echter koesterde Michelangelo de hoop dat Gismondo zijn leven zou beteren.

„Waarachtig, beste broer," zei Gismondo, „het is voor het laatst. Ik heb diep berouw over al het kwaad dat ik gedaan heb. Ik zal alles goedmaken. Maar

voor deze éne keer moet je mij nog helpen. Ik word door mijn schuldeisers bedreigd. Ze willen mij in de gevangenis laten werpen. Gerechtsdienaren uit Milaan zijn onderweg, ze zitten achter me aan om me te grijpen!"

Michelangelo deed nog een laatste poging om het gevoel van medelijden dat in hem oprees te onderdrukken. Met ruwe hand duwde hij Gismondo weg, waardoor deze op de vloer viel welke met marmerslijpsel was bedekt. ,,Slappeling!" schold de beeldhouwer, terwijl hij op de ander neerkeek. ,,Lafaard, probeer je te beheersen! Sta op en zeg me hoeveel het is wat je moet betalen!"

Gismondo keek naar zijn broer op, krabbelde overeind, sloeg het witte stof van zijn kleren en zonder Michelangelo aan te kijken bekende hij: ,,Vijfhonderd dukaten."

,,Vijfhonderd?" De beeldhouwer stond een ogenblik als verlamd. Zóveel geld had hij niet. Alles wat hij bezat had hij pas voor marmerblokken uit de groeven van Carrara uitgegeven. Ook het vervoer had veel geld gekost. Hij had zelfs zijn opdrachtgever, Piero de Medici, om een voorschot gevraagd, dat hij niet eens had gekregen.

Gismondo las de aarzeling in de ogen van zijn broer. ,,Dus. . . je wilt me laten opsluiten?"

Michelangelo schudde langzaam zijn hoofd. ,,Nee, blijf hier op me wachten." En precies zoals hij was, met wit stof bedekt, verliet de beeldhouwer het atelier en ging de straat op. Er was er maar één die hem helpen kon: Vittoria, de markiezin van Pescara. Voor haar behoefde hij zich niet te schamen. Onlangs had hij een beeld voor haar vervaardigd; ze was er verrukt over en had tegen hem gezegd: ,,Meester Buonarotti, als u ooit in moeilijkheden raakt, zeg het mij; het zal mij een voorrecht zijn u te mogen helpen."

Onderweg kreeg de beeldhouwer het gevoel of hij als een bedelaar door de straten ging en de mensen bleven staan om hem na te kijken. Hij dacht dat ze hem bespotten, omdat hij in zijn werkplunje was. Misschien ook lachten ze, omdat hij halfluid in zichzelf liep te mopperen. In werkelijkheid had men slechts bewondering en eerbied voor de man, die de grootste beeldhouwer van zijn tijd was.

Drie kwartier later was Michelangelo bij zijn atelier terug. Vlak bij de werkplaats stonden een aantal paarden vastgebonden. Vier gerechtsdienaren uit Milaan stonden voor de poort en om hen heen dromde een grote menigte samen.

In werkelijkheid had men slechts bewondering en eerbied voor de man, die de grootste beeldhouwer van zijn tijd was.

Met zijn schouders en ellebogen baande de beeldhouwer zich een weg door de mensen. Wat wilden ze van hem? Als hij een stok had gehad, had hij ze uiteen geranseld. Van onder zijn borstelige wenkbrauwen keek hij een van de gerechtsdienaren, kennelijk de leider, vinnig aan. ,,Wat wenst u?"

,,Het wachten is op u, meester Buonarotti. Uw broer houdt zich bij u schuil. Wij zijn gekomen om hem mee naar Milaan, naar de gevangenis te nemen."

Michelangelo hield zich van de domme. ,,Mijn broer naar de gevangenis? Bent u gek geworden. Waarvoor zou een Buonarotti in de gevangenis komen?"

,,Wegens schulden. Uw broer heeft een schuld van driehonderd dukaten."

Michelangelo kreeg even een schok. Driehonderd dukaten? Vijfhonderd, had Gismondo gezegd. Zijn broer had dus van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog meer te vragen dan hij nodig had. Dat was gemeen.

Michelangelo slaagde erin zich ondanks de drift die in hem opwelde te beheersen. ,,Heren," sprak hij, ,,ik geef u de raad onmiddellijk naar Milaan terug te keren en de schuldeisers van mijn broer de verzekering te geven dat het geld al naar hen onderweg is. Mijn broer is een Buonarotti en alle Buonarotti's komen altijd hun verplichtingen na. Hebt u dat begrepen?"

Een poging van de mannen om tegelijk met de beeldhouwer het atelier te betreden mislukte door de zelfverzekerde houding van Michelangelo. ,,Denk erom," dreigde hij, ,,Florence is een vrije stad. Geen enkele burger van Florence zal een aanslag op zijn vrijheid dulden. Als u het waagt één voet over mijn drempel te zetten, dan roep ik de stadswacht."

De mannen uit Milaan wisten wel dat dit geen loze woorden waren. Trouwens, Michelangelo had de deur al achter zich gesloten en gegrendeld. Hij was met Gismondo alleen en nu pas barstte zijn woede in alle hevigheid los. ,,Schaam je je niet," bulderde hij, ,,mij vijfhonderd dukaten te vragen als je er maar driehonderd nodig hebt? Maar het is goed. Hier zijn ze en zorg dat ik ze over precies een jaar terug heb. Rente wordt er niet gevraagd. Pak aan en kom me niet meer onder de ogen!"

Woest slingerde Michelangelo de volle buidel met geld op het blok marmer, dat hij juist onder handen genomen had. Hij kwam zo hard neer dat de splinters eraf vlogen. ,,En nu. . ." — hij hief zijn hamer op — ,,maak dat je wegkomt!"

Gismondo nam de buidel van het blok en snelde heen alsof hij het geld had gestolen. . .

Een jaar later zat Michelangelo in zorgen. Een jaar geleden had de markiezin van Pescara hem het geld geleend voor Gismondo en hij had persoonlijk beloofd het nu te zullen terugbezorgen. Hij had

„Iets anders. Ik kom de geleende vijfhonderd dukaten bij je halen."

erop gerekend dat Piero de Medici hem het geld voor de grafsteen betaald zou hebben; het werk was al drie maanden geleden gereedgekomen en op de plaats van bestemming afgeleverd. Maar Piero was op reis en bovendien was hij nooit vlug van betalen.

Toen kwam op een dag een van de leerling-steenhouwers het atelier binnen met de boodschap: „Meester, weet u dat uw broer Gismondo in de stad is?"

Nee, Michelangelo wist er niets van.

„Hij heeft een huis gekocht op de grote markt, recht tegenover het stadhuis. Uw broer moet een rijk man zijn," voegde de jongen er bewonderend aan toe.

Michelangelo was niet minder verbaasd dan de jongen. Hij geloofde er eerst niets van, maar weldra bleek dat de leerling gelijk had. Gismondo was rijk, maar niemand wist hoe hij aan het geld was gekomen. Michelangelo, verheugd dat hij nu in de gelegenheid was de markiezin het geleende bedrag terug te betalen, haastte zich naar Gismondo toe. Hij werd door een bediende ontvangen. Met minzame glimlach trad Gismondo zijn broer tegemoet. Hij droeg een kort jasje van hermelijn en een halssnoer van echte paarlen.

„Hoe ik opeens zo rijk ben?" lachte Gismondo. „Och, dat is voor jou een vraag, voor mij een weet. Laten we maar over iets anders praten."

„Juist," zei Michelangelo geraakt, „iets anders. Ik kom de geleende vijfhonderd dukaten bij je halen."

Met ogen groot van verbazing keek Gismondo hem aan. „Geleende dukaten? Ik weet nergens van. Wat bedoel je?"

Op zoveel doortraptheid had Michelangelo niet gerekend. „Wel, de vijfhonderd dukaten, die je een jaar geleden van mij geleend hebt!"

Gismondo haalde de schouders op en hield zich van de domme. En daar hij in deze geveinsde onnozelheid volhardde, ging Michelangelo tenslotte weg zonder dat hij het hem toekomende geld had gekregen.

Deze keer echter besloot de beeldhouwer zijn broer niet te sparen. Hij stapte rechtstreeks naar de overkant van het plein, naar het stadhuis, waar hij een aanklacht tegen Gismondo indiende. Een week later liet signor Caselli, de vrederechter, de twee broers voor zich verschijnen. Hij nam beiden een verhoor af, maar Gismondo hield voet bij stuk en beweerde niets van het geleende geld af te weten.

De rechter, die al gauw begreep wat voor vlees hij in de kuip had, wendde zich tot Michelangelo. „Als u dat geld gegeven hebt, meester Buonarotti, dan begrijp ik niet, dat u geen schuldbekentenis van signor Gismondo geëist hebt. Dat was heel onverstandig van u. Er is nu geen enkel bewijs en ik kan onmogelijk uitmaken wie van u beiden de waarheid spreekt en wie niet. Er zijn geen getuigen."

Michelangelo vreesde dat hij het pleit zou verliezen en begon zich op te winden. „Ik weet nog goed hoe het gegaan is, alsof het gisteren is gebeurd. Ik heb het geld met een woest gebaar op een blok marmer geslingerd, zó hard dat er splinters in het rond vlogen, en ik zei. . ."

Met een kort gebaar gebood de rechter Michelangelo te zwijgen. „Wel," zei hij, „als het inderdaad zo gegaan is, dan zou ik dat blok marmer weleens willen zien. Misschien kunnen we. . ."

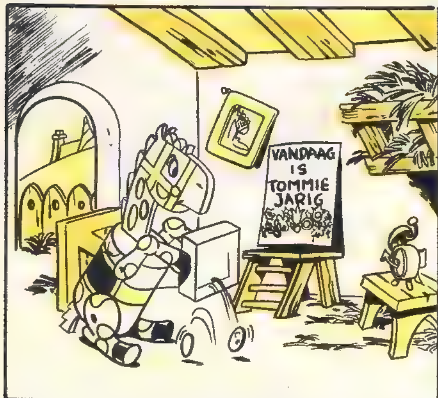
Maar nu begon Gismondo luid en vals te lachen. „Dat zal niet gaan, doorluchte heer," sprak hij fijntjes, „dat blok marmer is al lang bewerkt. Het is nu een van de beelden, die het graf van Lorenzo de Medici sieren. En dus. . ."

„En dús," viel de rechter hem in de rede, „wéét u over welk blok marmer Michelangelo heeft gesproken en dús hebt u zich versproken, waarde heer! Ik acht hiermee het bewijs van uw schuld geleverd. Wij zullen ervoor zorgen, dat signor Michelangelo Buonarotti ontvangt wat hem toekomt en als u het niet vrijwillig wilt geven, dan zullen wij u daartoe dwingen met alle middelen die de wet ons verschaft. Bovendien wordt u, aangezien u de rechterlijke macht van deze stad hebt trachten te misleiden, onmiddellijk in hechtenis genomen."

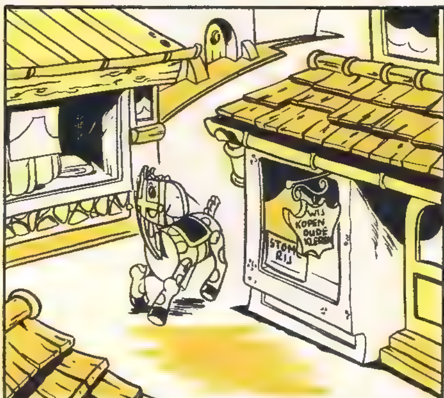
Michelangelo smeekte de rechter in dit geval genade voor recht te laten gelden. Toch werd Gismondo in verzekerde bewaring gesteld tot het geld terugbetaald was. Michelangelo kon de markiezin op tijd haar vijfhonderd dukaten teruggeven. Toch was hij niet blij gestemd; verdriet over het slechte gedrag van zijn broer bleef hem nog jarenlang kwellen. . .

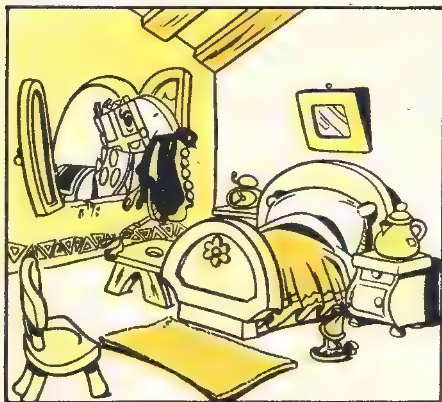
SPELEND

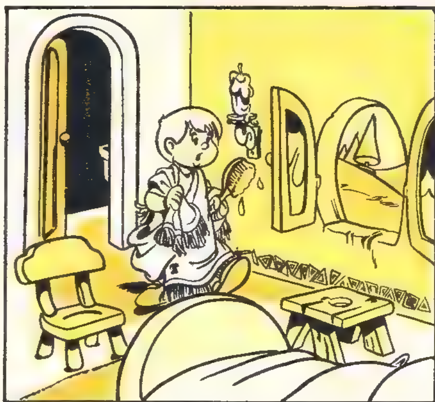
Op zekere dag was Tommie jarig en Batty wilde een cadeautje voor hem kopen. Maar toen hij zijn spaarpot omkeerde, vielen er maar twee munten uit. „Lieve help," zuchtte Batty, „dat is lang niet genoeg voor een cadeautje! Wat moet ik nu in vredesnaam beginnen?"

Weet je wat, dacht Batty, ik ga naar een winkel en ik vraag of ze me iets kunnen geven, dat niet duur is en tóch leuk. Batty ging op stap, maar onderweg kwam hij langs de stomerij en daar zag hij een bord, waarop stond: Wij kopen oude kleren.

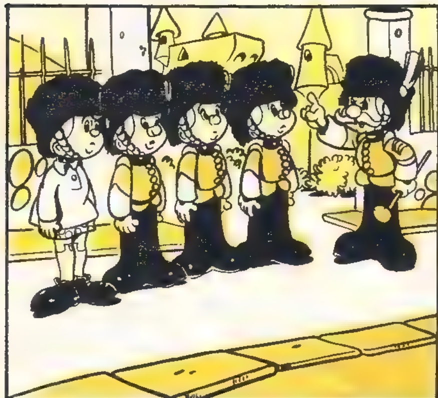
Opeens kreeg Batty een idee. Tommie heeft vast wel wat oude kleren, dacht hij. Als ik die aan de stomerij verkoop, heb ik geld om een cadeautje te kopen. Vlug ging hij naar Tommies huis en keek door het raam van de slaapkamer. Op een stoel bij het bed lag een stapel kleren.

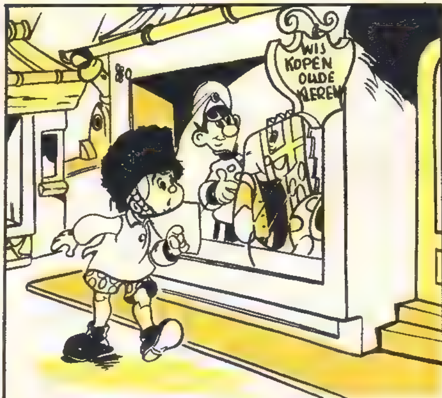
Ze zien er oud en gekreukt uit, dacht Batty, dus dat zit wel goed. Hij pakte de kleren en ging ermee naar de stomerij. Vlak nadat hij was weggegaan, stapte Tommie de kamer binnen. Hij was onder de douche geweest en zag nu met verbazing dat zijn kleren verdwenen waren.

SPEELGOED

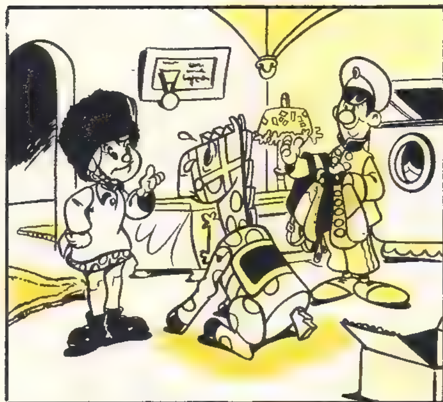

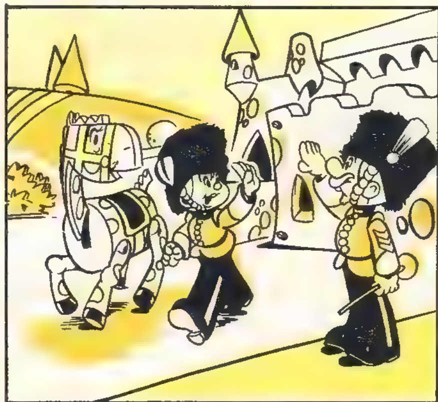
Tommie wist niet wat hij moest beginnen. Over een paar minuten moest hij aantreden voor het appel en hij had geen kleren. Toen bedacht hij, dat hij nog beter zónder kleren op het appel kon verschijnen dan helemaal niét. Maar de sergeant was woedend en stuurde hem naar huis.

Wat een nare verjaardag heb ik toch, dacht Tommie, terwijl hij treurig naar huis liep. Op dat ogenblik kwam hij langs de stomerij en zag nog juist dat Batty een uniform aan de man van de stomerij gaf. „Alle mensen," riep Tommie uit, „wat zie ik daar? Stop, Batty! Stop!"

De man van de stomerij snapte er niet veel van, maar Batty had erge spijt over wat hij gedaan had. „Het spijt me zo, Tommie," zei hij. „Nu kan ik geen cadeautje voor je kopen ter gelegenheid van je verjaardag!" Maar toen de winkelier dat hoorde, wist hij wel raad.

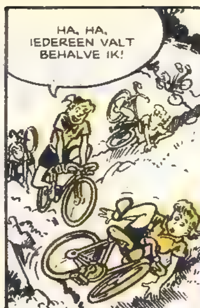
Hij nam Tommies uniform en gaf het voor niets een grondige schoonmaakbeurt. Toen Tommie later in de kazerne verscheen en sergeant Bullebak zag hoe piekfijn hij er nu weer bij liep, gaf hij hem een halve dag vrij. En zo werd het toch nog een leuke verjaardag.

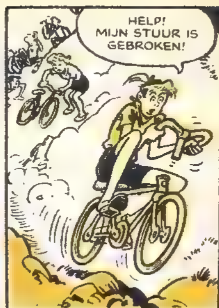
BILLIE TURF, het dikste studentje ter wereld

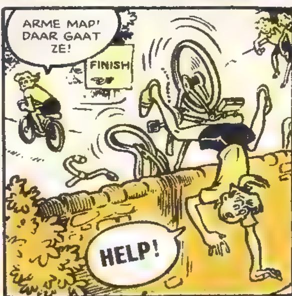
Map en Moppie

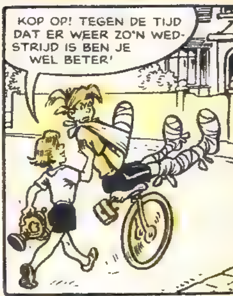

Vragen staat vrij

De raaf

Verscheidene lezers hebben ons gevraagd of de raaf in onze streken nog voorkomt. In Nederland wordt hij nog weleens een enkele keer gesignaleerd, maar broeden doet hij hier al niet meer sinds 1924. In België komt hij iets veelvuldiger voor. In 1948 werd daar nog een nest met vier jongen waargenomen.

T.I.R.

Een lezer vraagt wat de betekenis is van de letters T.I.R., die op sommige vrachtauto's voorkomen. T.I.R. is de afkorting van „Transport International de marchandises par la Route" (Internationaal goederentransport over de weg).

Giervalk

F. Almekinders in Herkingen wil graag iets weten over de witte giervalk. Deze vogel bewoont de streken rond de noordpool, zoals Groenland, IJsland en Noorwegen. Giervalken nestelen op met ijs bedekte heuveltjes in de toendra. De vogel, die vijftig tot zestig centimeter lang is, jaagt op watervogels en sneeuwhoenders. Vroeger was vooral de witte giervalk zeer gezocht als jachtvalk voor koningen en edellieden. Ook tegenwoordig zijn ze nog zeer kostbaar. Giervalken onderscheiden zich van andere valken, doordat ze hun nest op de grond bouwen. Ze leggen drie tot vier eieren, die witachtig van kleur zijn met diepbruine vlekken.

Horst Buchholz

Op verzoek van Marianne Smit in Rotterdam volgen hier enkele gegevens over de Duitse filmspeler Horst Buchholz. Hij werd geboren op 4 december 1933. Op zijn twaalfde jaar trad hij al op in het Metropoletheater in Berlijn en in hoorspelen. Zijn eerste film was „Marianne". De film die hem grote bekendheid en een internationale filmprijs heeft opgeleverd was „Hemel zonder sterren". In 1959 trad hij op in een theater op Broadway. Hij wordt vaak vergeleken met de beroemde acteur Dirk Bogarde. Horst is getrouwd met de actrice Myriam Bru en heeft een zoon, die Christopher heet. Zijn hobby's zijn: tennissen, skiën en lezen.

Montgolfier

De luchtballon is een uitvinding van de Franse broers Montgolfier. Een van hen, Joseph, heeft ook gepionierd met parachutes. In 1779 vervaardigde hij een paraplu met een middellijn van twee en een halve meter. Hij kocht vervolgens een mand en een schapelam. Met paraplu, schaap en mand beklom hij een toren in Avignon, zette het schaap in de mand, maakte de mand vast aan de paraplu en liet het geval naar beneden zweven. Het schaap bereikte levend de grond. Later heeft Montgolfier ook zelf parachutesprongen gemaakt. Dit in verband met een vraag van een lezeres in Apeldoorn.

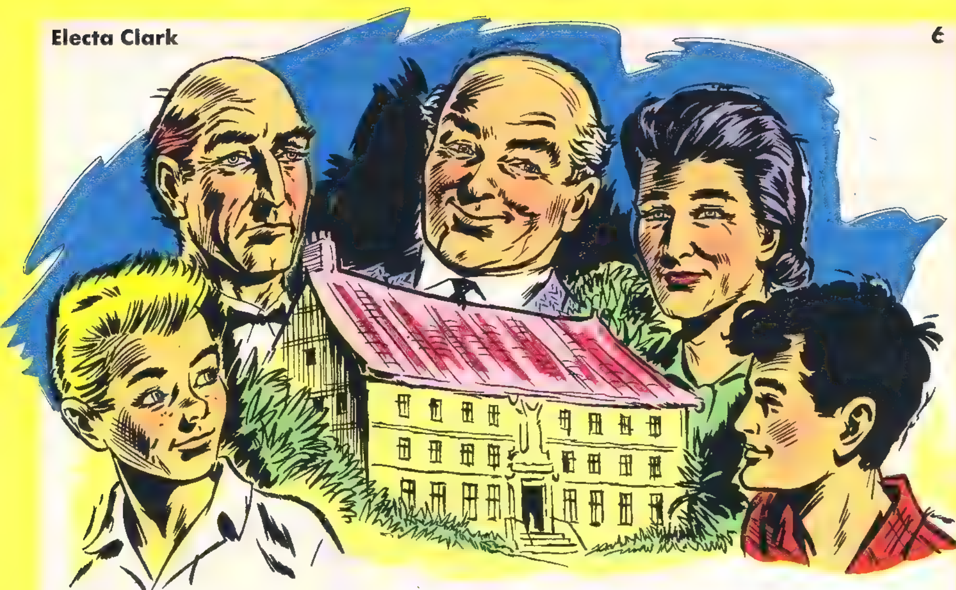

Het komt in de bus

Vervolg van blz. 10

v. d. Graaf (17), Crocusstraat 9, Terneuzen, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Henny Sonnemans (13), Raadhuisstraat 17, Maasniel,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Henny zit in de eerste klas van de huishoudschool. • *Mieke Henderickx, Eiermarkt 10, Maasniel (L.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien jaar in Brabant of Limburg. Mieke spaart foto's van filmsterren. • *Gerard Masselink, Hardenbergerweg 19, Tubbergen (Ov.),* geeft voor 1 speldje twintig postzegels of vijftien sigarebandjes of tien lucifersmerken of twaalf suikerzakjes. Eerst schrijven. • *W. A. v. Zadelhoff (16), Druifstraat 40, Utrecht,* wil corresponderen met een meisje van zestien jaar, liefst in in omgeving van Utrecht. • *Mirjam Becker (16), Tilstraat K I, Nieuwe-Pekela,* en *Monique Westen (16), Noorderdiep 111, Nieuw-Buinen (Dr.),* willen corresponderen met twee r.k. jongens van hun leeftijd. • *Ria Dubbeld (17), Kaaidreef 15, Middelharnis,* wil corresponderen met een n.h. jongen van haar leeftijd, liefst in de omgeving van Rotterdam. • *Jaap Dubbeld (13), Kaaidreef 15, Middelharnis,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in de omgeving van Rotterdam. • *Ant. v. d. Heuvel (16), Theerestraat 52, Sint-Michielsgestel (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: paardrijden. • *Ans Molenaar, Marijkelaan 9, Harderwijk,* wil corresponderen met een meisje of jongen van dertien jaar, liefst in de omgeving van Harderwijk. • *Pauline Beerse (16)* en *Elly Beerse (11), Middenweg 55, Wogmeer-Spierdijk (N.-H.),* willen ieder corresponderen met een meisje of jongen van hun leeftijd, liefst in Noord-Holland. Hobby van Pauline: foto's van Cliff Richard sparen; hobby's van Elly: foto's van filmsterren en postzegels sparen. • *Paula Jansen (15), Bergse Dorpsstraat 42 b, Rotterdam-13,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Peter Lousberg (15), Harlingenstraat 2, Heerlen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: lezen en postzegels verzamelen. • *Bea Westendorp (15), Kastanjestraat 51, Enschede,* zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd. • *Renée Everink (16), Dr. Joh. Wagenaarstraat 54, Enschede,* zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd.

Engelien Harperink (17), Lindelaan 71, Goor (Ov.), wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Albert Middendorp (17), Zonneoord 27, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sport en lichte muziek. • *Ina Dijkhuis, Van Dekemalaan 40, Heerenveen,* zoekt een correspondentievriend van veertien jaar. • *Helma van IJzendoorn, Endeldijk I, Rotterdam-26,* wil corresponderen met een jongen tussen zestien en achttien jaar. • *Nelis Nellestijn, v. Bennekomweg 11, Doorn,* wil graag het juiste adres hebben van het Belgische meisje Anny Vanzulsk. • *Appie Daalmeijer (12), Olyslagweg 9, Lochem (Gld.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Truus Schrikenberg, Nicolaas-Beetslaan 37, Zeist,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Truus is achttien. • *Freddy Quaak (7), Kloosterweg G 57, Haamstede (Zld.),* wil speldjes ruilen. • *Monica van Lier (15), Ruysdaelstraat 9A, Maassluis,* zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd, liefst in Den Haag of omgeving. • *Francien de Louw (13), Repelstraat 1 B, Oss,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen in Drente of Overijsel. • *Francien Leemhuis (12), Heischeutstraat 53, Oss,* en *Blandinie de Louw (11), Repelstraat 1 B, Oss,* willen corresponderen met twee vriendinnen of vrienden van hun leeftijd in Rotterdam of Amsterdam. • *Ineke Verbeek, Sutoriusstraat 4, Poeldijk (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje van elf jaar, die van filmsterren houdt en niet in Zuid-Holland woont. • *Betsie Kamphuis, Minkmaalstraat 101, Enschede,* zoekt een correspondentievriendin van dertien jaar. • *Rick van Eijk (15), Leunseweg 2, Venray,* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd, liefst in Tegelen of Venlo. • *Willy Duursma (14), Burg. Jacobstraat 40 A, Enschede,* wil corresponderen met een Nederlands meisje van haar leeftijd. • *Marcel Jansen (14), Bernard de Waalstraat 19, Utrecht (Zuilen),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in Duitsland. • *Adri v. d. Luytgaarden (16), Televisiestraat 16, Roosendaal (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van vijftien of zestien jaar. • *Wim Peters (14), Sanderboutlaan 4, Beek (L.),* ruilt sportfoto's voor voetbalfoto's. Tevens wil hij corresponderen met een r.k. jongen van zijn leeftijd. • *René de Klerk (15), Ampèrestraat 44, Roosendaal (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd.

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten.*

Nou, wordt een gewoon burger zo maar achternagezeten door een stel bandieten als hij de stad in rijdt om een kist op te halen?" vroeg Casey.

„Nee, maar. . ."

„Die butler heeft meer dan één gezicht, oom."

„Meer dan één gezicht! Ach, mijn arme idiote neef! Waar praat je toch over?"

„Ik bedoel, meer dan één persoonlijkheid, oom Bounce. Hij is meer dan alleen maar butler. Ik heb hem eens gezien toen hij niet wist dat ik in de kamer was. En toen trok hij een snuit als — als een kat die net uw kanarie heeft opgegeten."

Casey dacht aan die zelfvoldane uitdrukking op het gezicht van Baars toen hij het dramatisch vertrek van oom Bounce had gadegeslagen.

Maar oom Bounce zei: „Ik heb geen kanarie en Baars zou die bovendien niet opeten. . ."

„En later had hij het gezicht van een stoere kerel," ratelde Casey verder. „Helemaal niet als een butler. Dat was bij het goederenstation."

„Ach, je bent bevooroordeeld Je had het al op de butler begrepen voordat je hem had gezien," protesteerde oom Bounce. „Dat weet je best; je probeerde de diefstal van de Afghaanse kist op Baars te schuiven "

Casey knikte. „Ja, en ik denk nog steeds dat hij die kist in een hoek van de garage heeft verborgen achter die zakken kunstmest," zei hij eigenzinnig. „Maar misdadiger of niet, ik vind Baars nou wel aardig. Tjonge, oom Bounce, u had hem moeten zien rijden. Wel honderdveertig kilometer per uur! En de manier waarop hij die andere auto in de val lokte bij de brug! Ik kreeg er kippevel van. Het is een geweldige vent!"

Caseys snuit droeg nu een verheerlijkte uitdrukking. Maar oom Bounce zei met een verslagen stem: „Wat zal je moeder zeggen als ze ervan hoort. . . Maar waarom toch! Ik rijd al jaren in een auto en ik ben nog nooit door iemand met een revolver naar de kant van de weg gedwongen! Ik moet hier toch eens met Baars over spreken."

En oom Bounce liep hoofdschuddend weg, op zoek naar zijn butler. Casey rende naar boven om zich te wassen voor het eten.

Na het diner droegen oom Bounce en Baars de kist uit India naar de zitkamer.

,,Wat een idee!" zei mevrouw Twigley verontwaardigd. ,,Zo'n grote smerige kist hier in huis te brengen. Hier, zet hem op deze kranten," zei ze beredderend. ,,Hier!"

Het was een grote kist. In de stationcar had hij op zijn kant gestaan, maar nu zetten oom Bounce en Baars hem met de onderkant op de grond. Hij had de grootte van een kaarttafeltje en was ongeveer zestig centimeter diep.

,,Wat is dit?" vroeg mevrouw Twigley, terwijl ze iets van de vloer raapte. ,,Het viel net uit een spleet in de kist," zei ze en gaf het aan oom Bounce.

,,Ach, lieve help," zei hij. ,,Casey, kijk eens, hier is weer een speelkaart. Zo'n kaart met een pauw."

,,Laat eens zien," verzocht Casey. Hij pakte de kaart van zijn oom en bekeek hem zorgvuldig, voor- en achterkant. ,,Er staat nu geen boodschap op," kondigde hij aan. ,,Hoe heeft iemand die nou in die kist kunnen krijgen?"

,,Was de kaart er al toen je de kist van het station haalde?" vroeg oom Bounce aan Baars.

,,Nee, meneer," antwoordde de butler, die weer zijn stalen gezicht trok.

,,Maar weet je dat zeker?" vroeg de bezorgde dikke man.

,,Ik weet het zeker," zei Casey vol vertrouwen. ,,De kaart viel hieruit, hè, mevrouw Twigley?"

Casey wees op het deksel van de kist, waarop het adres was geschreven. Mevrouw Twigley knikte.

,,Nou, ik heb op de vloer van de stationcar gelegen en alsmaar naar die kant van de kist gekeken," zei Casey. ,,En toen was er nog geen kaart in die spleet gestoken. Daar ben ik heel zeker van."

,,Dan is hij daar tijdens het eten ingestoken," zei oom Bounce ontzet. ,,Nog meer ellende! Was de garage niet op slot, Baars?"

,,Ik heb de garage afgesloten nadat ik uw auto heb weggezet, meneer," zei Baars uitgestreken. ,,Toen ik naar de garage terugging om met de kist te helpen, was de deur weer open."

Hij sprak deze woorden zonder enig gevoel uit. Maar Casey en oom Bounce waren helemaal onder de indruk. Ze waren verbouwereerd!

,,Open!" zei meneer Bouncer alsof hij door de bliksem getroffen was.

,,Weer open!" zei Casey verheugd. Het mysterie werd steeds beter.

,,Onzin!" zei mevrouw Twigley. ,,Het slot is natuurlijk stuk geweest. Ik zal het volgende week laten maken. Al die nonsens over zo'n speelkaart. Mannen!"

En mevrouw Twigley ruiste koninklijk de kamer uit met haar neus in de lucht.

,,Nou, geef me de hamer en de beitel maar," zei oom Bounce tegen Baars. De butler gaf hem het gereedschap. ,,Hmm, het zijn dezelfde die tegelijk verdwenen zijn met de andere kist," merkte hij op. Casey keek aandachtig naar zijn verdachte, Baars, maar de butler zei met een onverschillige stem: ,,Ze lagen vandaag op hun gewone plaats, meneer."

,,Nou, doet er ook niet toe. Ga maar gauw en help mevrouw Twigley in de keuken, Baars. Casey en ik zullen deze kist wel openmaken."

Met een vage buiging in de richting van zijn werkgever verliet Baars de kamer. Toen hij langs Casey liep, ontmoetten zijn koude ogen die van Casey. Dat oude ei knipoogde!

Oom Bounce had al gauw het deksel opengemaakt. Hij zette het tegen de muur. En toen begon de pret! Casey was zo opgewonden als een jonge hond. Hij rommelde tussen het gekleurde vloeipapier waarin de diverse dingen verpakt waren. Hij gaf iedere keer weer vreugdekreten als hij op iets anders dan papier stuitte. Een voor een haalden hij en zijn oom dit allemaal uit de kist:

Een klein rieten mandje, dat rood en blauw geverfd was. Een hele lange lap dunne rode katoen die je als een tulband om je hoofd kon wikkelen. Een prachtig klein tapijt. Een mooi weefsel van gouddraad waar een meisje een sari of een jurk van kon maken. Een vreemde olielamp, een paar zijden pantoffels waarvan de tenen omhoogkrulden, zo iets als in plaatjes uit Duizend-en-één-nacht. Een porseleinen beeldje van een danseres en een prachtig kistje. Dit schitterende ding glinsterde van inlegwerk in goud en email in zachte kleuren. Het kistje was ongeveer vijfenveertig centimeter lang, de breedte was ongeveer de helft en het was misschien twaalf centimeter hoog.

,,Dit is het mooiste van de hele collec-

Na het diner droegen oom Bounce en Baars de kist uit India naar de zitkamer.

tie," zei oom Bounce en betastte het voorzichtig. „Al dat andere zijn alleen maar wat souvenirs zoals toeristen die kopen. En het gekke is," voegde hij eraan toe, „dat ik dit helemaal niet gekocht zou hebben als het me niet opgedrongen was." Hij lachte.

„Vertel daar eens over?" vroeg Casey. Hij zat op de grond en rolde op zijn zij, zodat Baars het papier op kon rapen, dat over de hele kamer verspreid lag.

Tijdens het uitpakken van de kist was Baars alsmaar geruisloos binnengekomen en weggegaan. Oom Bounce had hem dus al eerder weggestuurd. Maar de uitstekende butler was een voorbeeld van netheid. Hij raapte papier op en vouwde het keurig. Hij vouwde het weefsel van gouddraad op en legde het zorgvuldig op een stoel. Hij deed dit allemaal met zijn uitdrukkingloze butlersgezicht. Geen blik van nieuwsgierigheid kwam er op dat uitgestreken gezicht. Vóór de avonturen van deze middag zou Casey gedacht hebben dat de gedachten van Baars net zo uitgestreken waren als zijn gezicht. Maar vandaag had hij de man in actie gezien en hij wist nu beter. Hij verdacht Baars ervan net zo opgewonden te zijn over al die dingen uit India als hijzelf. Baars bewoog zich zo onopvallend door de kamer, dat oom Bounce hem helemaal niet opmerkte en vergat dat hij hem naar de keuken had gestuurd.

„Vertel eens," herhaalde Casey, „waarom u toch deze mooie kist hebt gekocht, oom Bounce?"

„Ik had een bediende toen ik in India was," vertelde oom Bounce. „Hij heette Taylor — Philemon Taylor. Hij was een Amerikaan van een jaar of veertig, die in Jodhpur aan lagerwal was geraakt toen de firma waarvoor hij werkte failliet ging. Hij had allerlei kleine werkjes gedaan in die Indische woestijnplaatsjes waar hij rondhing. Om kort te gaan, hij vroeg mij om een baantje en ik zei: „Och ja, je kunt mijn bagage verzorgen en mijn kleren persen en meer van die kleine dingen, als je dat wilt." "

„Maar heeft u dan iemand nodig voor zulke dingen als u op reis bent?" vroeg Casey hoopvol. „Want als dat zo is, waarom kan ik dan niet..."

„O, hou op!" zei zijn oom lachend. „Als jij van school af bent, dan neem ik je mee op reis, maar dan hoef je niet net te doen of je zo graag mijn knecht wilt zijn. Nee, ik nam die Philemon Taylor alleen maar aan, omdat ik met hem te doen had." Oom Bounce zat met gekruiste benen op de vloer, net als Casey. Hij had de vrolijke rode katoenen lap om zijn hoofd gewonden om Casey te laten zien hoe je een tulband moet wikkelen. Zoals hij daar met zijn tulband om tussen al die gekleurde papieren zat, met de geëmailleerde kist op zijn schoot, leek hij net een sultan uit een boek.

„Nou, die Taylor was de beste knecht die ik ooit gehad heb," ging oom Bounce verder.

„Dus u heeft die kist als een afscheidscadeautje voor hem gekocht?" wilde Casey weten.

„Nee, ik heb hem voor mezelf gekocht. Taylor gaf niets om souvenirs. Hij zei dat hij toch overal rondzwierf en geen overtollige bagage wenste; dat wil zeggen, hij wou van niemand afhankelijk zijn. Dat zei hij tenminste, maar..."

„Maar vertel nou verder over die doos," drong Casey aan toen zijn oom de neiging vertoonde om te gaan dagdromen.

„O ja, die doos. Nou, van tijd tot tijd zei Taylor dat hij iets moois in een van die oosterse winkels had gezien, iets dat hem een goed cadeau leek. Weet je, voor alle mensen bij wie ik op bezoek ging nam ik een presentje mee. Tegen die tijd had ik al de dingen die ik in Amerika gekocht had al weggegeven. Taylor had altijd goede ideeën en hij wist wanneer dingen te hoog geprijsd waren en wanneer er koopjes te halen vielen."

Casey knikte.

„Dus op een dag," ging oom Bounce door, „vertelde Taylor me dat hij dit juwelenkistje, of wat het dan ook is, gezien had tegen een redelijke prijs. Ja, die prijs was zelfs bijzonder redelijk. Ik geloof, dat het me maar tien Amerikaanse dollars heeft gekost."

Zelfs Casey, die niets wist van oosterse prijzen, vond de prijs laag.

„Nou, Taylor vertelde me hierover en bleef doorzeuren en begon op het laatst gewoon aan te dringen. Feitelijk stond hij erop, dat ik het kistje zou kopen. En toen ik hem vertelde, dat ik geen zin had om zo iets groots met me mee te zeulen, gaf hij te kennen, dat hij het dan voor mij zou kopen als afscheidscadeau, omdat het iets was waar ik indruk mee zou kunnen maken op mijn vrienden thuis."

Oom Bounce hield even op met zijn verhaal om hartelijk te lachen over het idee om met een doos indruk te maken op zijn vrienden. Zoals hij nu op de grond zat en schudde van het lachen, leek hij meer dan ooit op een gezellige dikke radja. Casey lachte ook, want hij wist, dat het zijn oom niks kon schelen of zijn verzameling souvenirs nou wel of geen indruk op zijn vrienden maakte. „Dus u heeft het gekocht," wilde Casey verder weten.

Oom Bounce pakte de kist weer op en bewonderde het vakmanschap waarmee het goud en het email ingelegd waren. „Och, uiteindelijk, ja," zei hij schouderophalend. „Ik wilde dat Taylor ophield met over dat ding te zeuren. Natuurlijk wist ik dat hij wel een reden had, waarom juist ik die kist zou moeten kopen. Hij kostte mij tien dollar, maar misschien gaf de eigenaar van de winkel hem vijf dollar als provisie. Dat kon me ook niet schelen. Bovendien dacht ik dat het wel een aardig geschenk voor je moeder zou zijn. Ik herinner me, dat ze, toen zij en ik nog kinderen waren, altijd dol was op die geheimzinnige dozen."

„Dat is ze nog steeds," zei Casey. „Wat zit erin?"

Zijn oom gaf hem de doos. „Er zit niets in," zei hij. „Maar bekijk hem zelf maar. Misschien kun je hem openmaken. Hij heeft een geheime sluiting."

NEGENDE HOOFDSTUK

Verhalen uit India

Oom Bounce zei nadenkend: „Ik herinner me nu iets. De dag nadat ik die doos gekocht had om Taylor een plezier te doen, beleefde ik een van de opwindendste avonturen van mijn leven."

Casey keek vlug op. „Daar moet u me meer over vertellen," zei hij.

„Nou, ik was de gast van de maharadja Jahan Shri Bahadur..."

„Die u de vulpen heeft gegeven," viel Casey hem in de rede. „Wat betekent maharadja? Koning?"

„Ja, of grote prins," zei zijn oom. „Het gezelschap van de maharadja bestond uit ongeveer tien personen en we hadden een paar kilometer door de rimboe gereden op weg naar een grote jachthut om daar te eten. Net toen we ons eten op hadden, kwam de hoofddrijver de hut binnenrennen. Een drijver, dat weet je wel, is een van de bedienden die de wilde dieren opdrijft, zodat een gezelschap jagers erop kan schieten."

Casey knikte. Hij luisterde aandachtig, hoewel hij naar de geëmailleerde doos keek die hij vasthield. Hij draaide hem alsmaar om en om. Hij schoof zijn nagels in alles wat maar een opening leek. Maar hij was er nog niet in geslaagd de opening te vinden. Hij had geen scharnieren, sloten of sleutelgaten ontdekt. Voor zover hij nu kon zeggen, zat er helemaal geen opening in die kist.

„De hoofddrijver kwam ons vertellen," ging oom Bounce door, „dat er een tijger was gezien. Een tijger, jongen! De wreedste van alle wilde rimboebeesten! Nou, je kunt je voorstellen, dat we allemaal de hut uitrenden en haastig in de tentzadels op de olifanten klommen. Je weet, dat er op zo'n olifant een enorm zadel zit: een platform met een soort baldakijn erboven tegen de zon."

Weer knikte Casey. „Had u uw geweren bij u?" vroeg hij.

„Die lagen al geladen in het zadel," zei oom Bounce. „Natuurlijk verwachtte ik niet dat ik zelf zou gaan schieten. Ik was een gast, die alleen maar voor de rit was meegegaan. Nou, al heel gauw hoorden we veel geschreeuw en gefluit en tromgeroffel in de verte en het kwam steeds dichterbij. Je weet wat dat betekent, hè? Dat waren de drijvers, die de tijger opjoegen.

Plotseling sprong die tijger in de open vlakte voor onze olifanten. Iemand nam hem onder schot... beng! De tijger werd gewond. En wat maakte hij een lawaai.

Hij brulde het uit. Maar in plaats dat hij nu weer terugrende, de rimboe in, raad eens wat die tijger deed! Hij moet gedacht hebben, dat ik zijn voornaamste vijand was. Ik, die nog geen vlieg kwaad doe, tenminste als die vlieg mij geen kwaad doet! Ik wilde heel beslist niet in een strijd gewikkeld worden met een wilde tijger."

Casey giechelde om de beledigde toon van zijn oom. „Ga door," zei hij. „Wat deed die tijger?"

„Hij begon langs de zijkant van mijn olifant naar boven te klimmen — naar mij! Ik huiver nog als ik eraan denk. Die grote gele ogen! En die afschuwelijke grote tanden!" Oom Bounce rilde nog na. „Nou, ik dacht dat ik op dat moment mijn laatste adem uitblies, maar ik nam mijn geweer en vuurde op het beest. Een schot en hij viel op de grond. Dood."

Wordt vervolgd

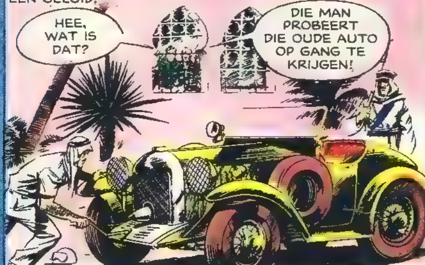
Ted en Tom
en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. IN DE OASE EL KAZIR ZAGEN ZE MENEER EXE, DE MAN DIE GEPROBEERD HAD HEN UIT TE SCHAKELEN. BIJ DE ACHTERVOLGING BRAKEN DE VRIENDEN EEN GROTE VAAS VOOR HET HUIS VAN SJEIK ABDULLAH EN WERDEN GEARRESTEERD...

DE VOLGENDE MORGEN WERDEN ZE VROEG WAKKER.

WE KOMEN HIER NOOIT UIT! MORGEN BEGINT DE VOLGENDE ETAPPE VAN DE RACE, MAAR...

JA, HET ZIET ER SLECHT VOOR ONS UIT!

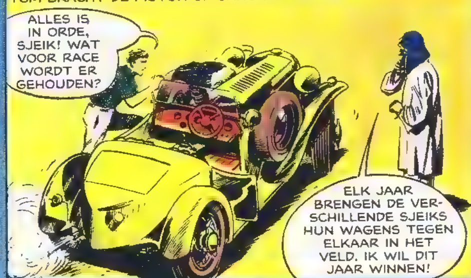

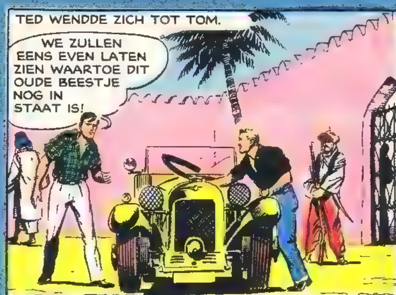

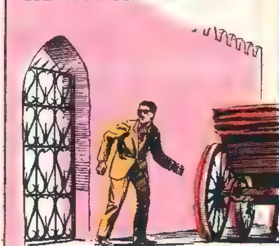

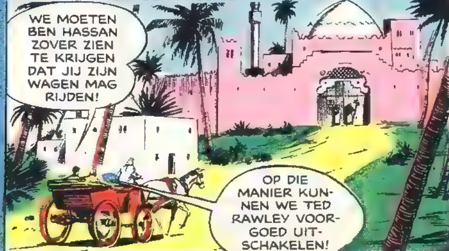

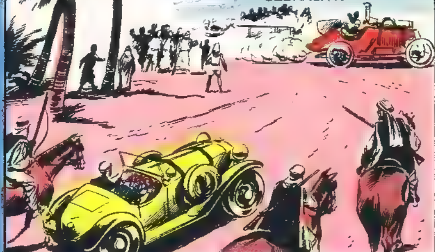

TED WENDDE ZICH TOT TOM.
WE ZULLEN EENS EVEN LATEN ZIEN WAARTOE DIT OUDE BEESTJE NOG IN STAAT IS!

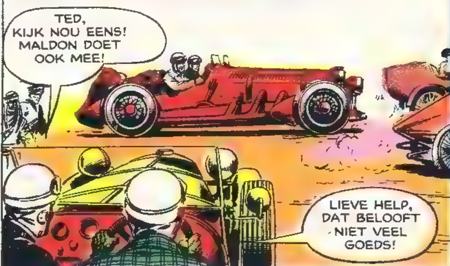

MENEER EXE, HUN GEHEIMZINNIGE VIJAND HAD ALLES GEHOORD...
TED RAWLEY PROBEERT ZIJN VRIJHEID TE HERWINNEN, MAAR DAT ZAL NIET LUKKEN!

MENEER EXE SLOOP WEG, OP ZOEK NAAR BURT MALDON...

EVEN LATER REDEN EXE EN MALDON NAAR HET PALEIS VAN SJEIK BEN HASSAN.
WE MOETEN BEN HASSAN ZOVER ZIEN TE KRIJGEN DAT JIJ ZIJN WAGEN MAG RIJDEN!
OP DIE MANIER KUNNEN WE TED RAWLEY VOORGOED UITSCHAKELEN!

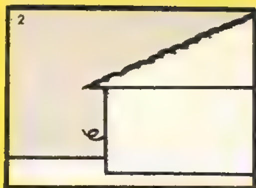
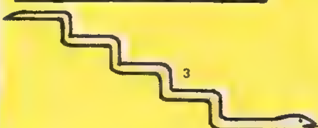
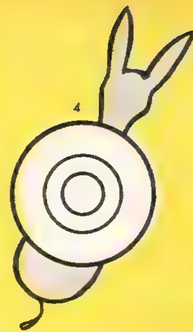
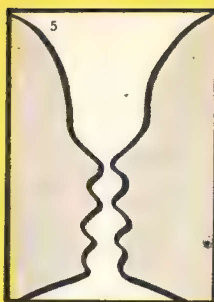

BEN HASSAN WAS ENTHOUSIAST...
VRIENDEN, IK HOOP DAT JULLIE VOOR MIJ DE OVERWINNING ZULT BEHALEN!
DAAR KUNT U OP REKENEN!

TED EN TOM WERDEN NAAR DE STARTPLAATS GEBRACHT.

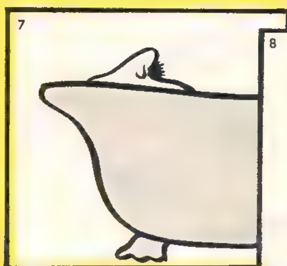
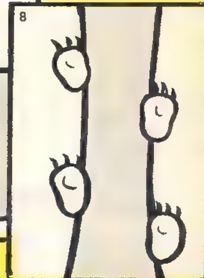

EVEN LATER KEKEN DE VRIENDEN VREEMD OP...
TED, KIJK NOU EENS! MALDON DOET OOK MEE!
LIEVE HELP, DAT BELOOFT NIET VEEL GOEDS!

TED REED ZIJN WAGEN NAAST DIE VAN MALDON EN DEZE RIEP:
DAT HAD JE NIET GEDACHT, HÈ? IK RIJD VOOR SJEIK BEN HASSAN!

IK BEN NIET BANG VOOR JE, MALDON! IK ZAL JE VERSLAAN, REKEN DAAR MAAR OP!

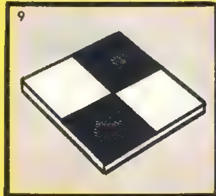
Droedels

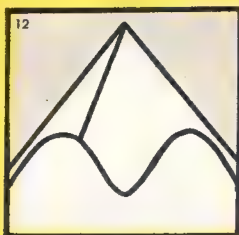
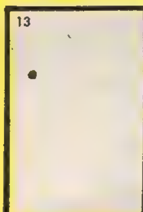
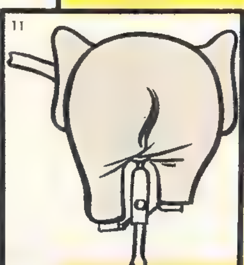
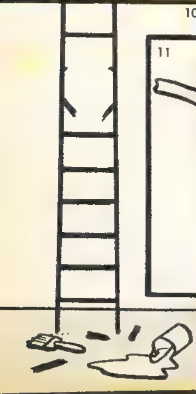
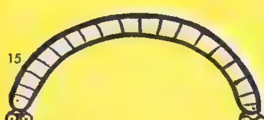

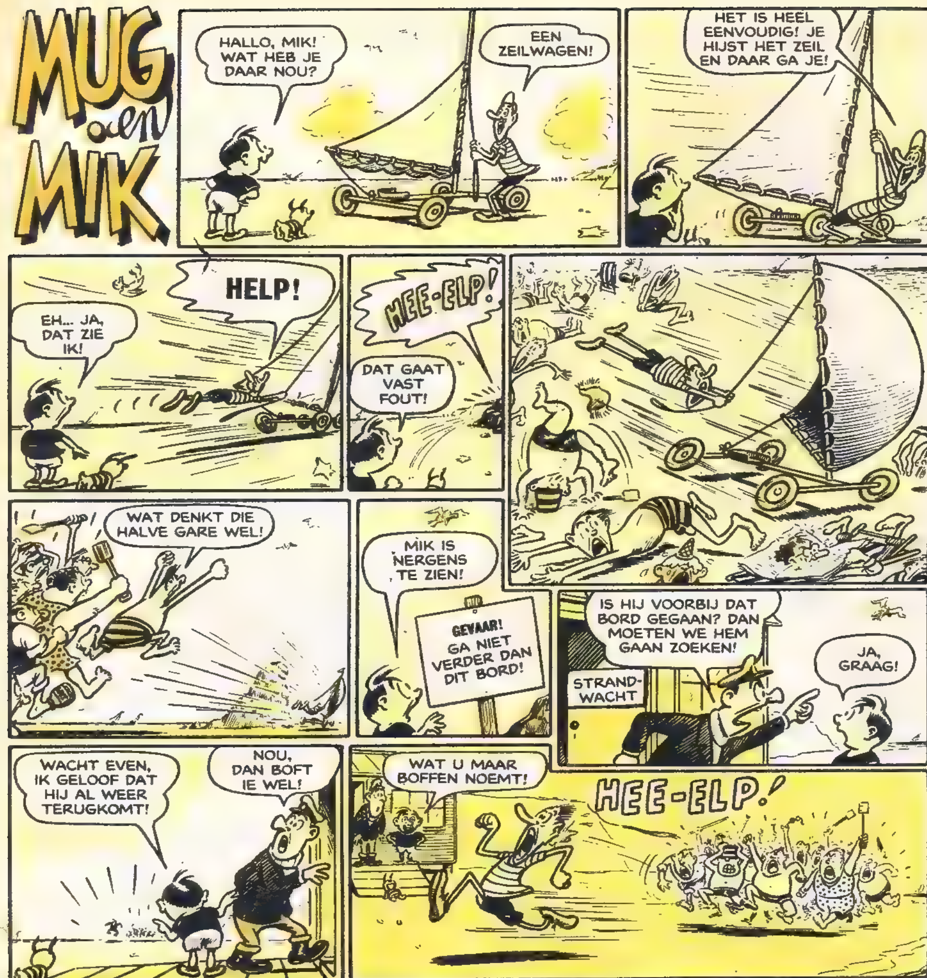
Weet je wat droedels zijn? Droedels zijn getekende mopjes, waarbij je altijd even goed moet kijken en nadenken om te weten te komen wat de bedoeling is. De kunst van het maken van droedels is om met een paar lijntjes (liefst zo weinig mogelijk) een bepaalde grappige situatie uit te beelden.

Op deze bladzijde vind je een aantal (niet té moeilijke) droedels. Bekijk ze maar eens goed en probeer erachter te komen wat elk plaatje voorstelt. Als het je niet lukt, dan kun je op bladzijde 30 de oplossing vinden.

Als je eenmaal de smaak van deze droedels te pakken hebt, zal het je niet moeilijk vallen om er zelf een paar te maken. Probeer het eens en stuur ons toe wat je gemaakt hebt. *Voor de beste droedels loven we een paar leuke prijzen uit.* De inzendtermijn sluit op vrijdag 26 april. Ons adres: Redactie Sjors, Nassaulaan 51, Haarlem.

In het nummer van volgende week...

gaan we voldoen aan een verzoek, dat ons van verschillende kanten is gedaan. Vele van onze lezeressen en lezers hebben thuis een kat of zijn van plan er een aan te schaffen en willen graag weten hoe je zo'n dier moet verzorgen, wat hij eet, hoe oud hij kan worden, hoeveel rassen ervan bestaan enzovoort. In het artikel HOE VERZORGEN WE POES? geven we antwoord op al deze vragen.

Speciale aandacht vragen we ook voor het korte verhaal van volgende week. Het is een spannende geschiedenis, die zich afspeelt in de tijd van de Hunnen, de woeste veroveraars, die tegen het eind van de vierde eeuw West-Europa binnenvielen. De titel van het verhaal: HET TWEEGEVECHT.

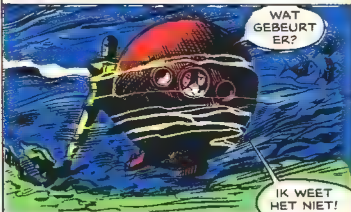
De man van staal

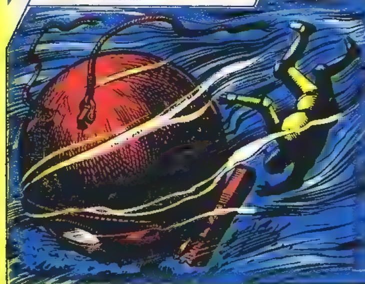
TED, KEN EN ARCHIE WAREN VOOR DE KUST VAN PERU OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK. HUN RIVALEN, TRASK EN ZAMITO, HADDEN HUN SCHIP OVERVALLEN EN DE VRIENDEN ZATEN OPGESLOTEN OP DE BODEM VAN DE ZEE...

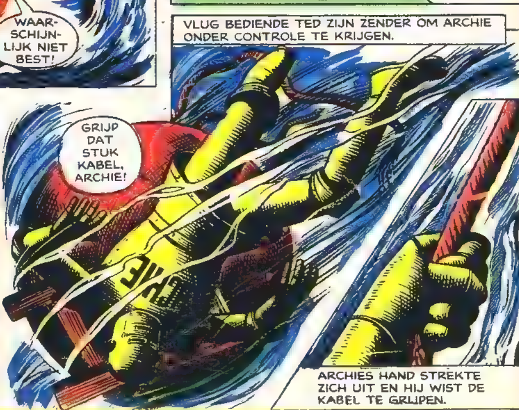

DE ROBOT EN DE KOGEL WERDEN MEEGEZOGEN...
WE GAAN EEN SOORT TUNNEL IN!

HUN SNELHEID NAM MET DE MINUUT TOE.
IK HOOP NIET DAT DIT LANG DUURT!

OPEENS HIELD HET SCHUDDEN OP.
GELUKKIG, HET IS OVER! WAAR ZIJN WE?
IK WEET HET NIET! WACHT, IK ZAL ARCHIES ZOEKLICHT ONTSTEKEN!

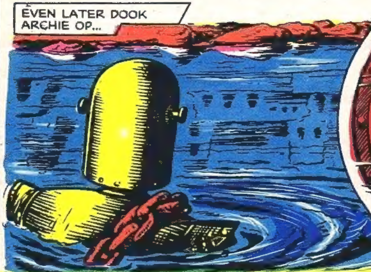

ARCHIE GEHOORZAAMDE DIRECT AAN DE ZENDER.
ARCHIE

EN TOEN...
LIEVE HELP, ZIE JE DIE HELLING? ARCHIE MOET ONS NAAR BOVEN TREKKEN!

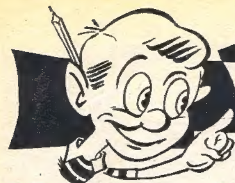

ARCHIE VOND EEN OUDE KETTING EN BOND DIE OM DE KOGEL.
PROBEER ONS NU TEGEN DIE HELLING OP TE TREKKEN, ARCHIE!

EN EVEN LATER...
HET SCHIJNT EEN STEILE HELLING TE ZIJN!
MISSCHIEN IS DIT DE KUST VAN EEN EILAND!

STEEDS VERDER GING HET...
HET WORDT LICHTER. WE ZIJN DICHT BIJ HET OPPERVLAK!
TOE MAAR, ARCHIE!

EVEN LATER DOOK ARCHIE OP...

OP DAT OGENBLIK ZEI TED:
HET IS NET OF ARCHIE OPEENS VEEL MINDER TREKT! VOLGENS MIJ WORDT HIJ GEHOL-PEN, MAAR DOOR WIE OF WAT?

WIE PUZZELT ER MEE?

Kruiswoordpuzzel

ingezonden door Bart Kölling in Rijswijk:

HORIZONTAAL:

1 Hoofddeksel
4 Jongensnaam
5 Voorzetsel
6 Lidwoord
8 Verzetsbeweging
10 Voorzetsel
11 Muzieknoot
13 Aanstaande
15 Meisjesnaam
17 Militaire politie
18 Muzieknoot
19 Voorzetsel
20 Deel van het hoofd
21 Watergang
22 Noodsein
23 Mijns inziens

VERTICAAL:

1 Niet laag
2 Grootvader
3 Lidwoord
4 Meisjesnaam
7 Kippeprodukt
9 Verstandig
12 Lenig dier
14 Soort ontspanning
16 Verpakkingsmiddel
18 Het dooien
20 Familielid
21 Stoomschip

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Optelsom

STOP + SEIN = STOPSEIN

Welk woord is dit?

PANAMAKANAAL

Toevoegraadsel

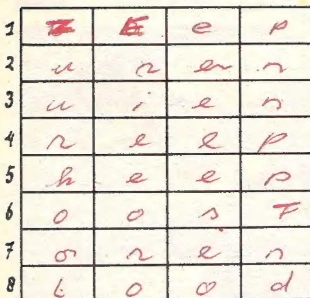
K + EVER = KEVER
T + REDE = TREDE
T + ROMMEL = TROMMEL
L + EEUW = LEEUW
D + RUIF = DRUIF
I + BIS = IBIS
D + OTTER = DOTTER
K + RAT = KRAT
K + ROOS = KROOS

Wie weet het?

1-b; 2-a; 3-b; 4-a; 5-c.

Trappuzzel

E
E L
T E L
T E I L
S T E I L
S T I L T E

Puzzel

ingezonden door Tonny Kruyssen in Amsterdam

1 Wasmiddel
2 Delen van de dag
3 Bolgewas (mv.)
4 Strook
5 Insnijding
6 Windrichting
7 Lichaamsdeel (mv.)
8 Metaal

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een winterse groente.

Zoek de letter

BA ST
KN AP
KU ST
SP EL
BE DE
BE ER
ST EK
KO EN

Dit zijn acht woorden van vier letters, maar je begrijpt dat er iets bijzonders mee is, omdat er in het midden telkens een ruimte is opengelaten. De opgave is om op die open plaatsen ook een letter te zetten, zodat je goede woorden van vijf letters krijgt. Het moeten allemaal zelfstandige naamwoorden worden. Nu moet je weten, dat je bijna steeds maar op één manier een nieuw woord kunt maken. Je hebt dus geen omschrijvingen nodig. Je zoekt maar net zo lang tot je het goede woord gevonden hebt. Als je klaar bent vormen de ingevulde letters van boven naar beneden een bloemennaam.

Ziekenlijstje

Ria Melissant (10), Molendijk 14, Herkingen, Flakkee, is al heel lang ziek en zou graag wat post ontvangen.

Annie Bakker (13), Zeehospitium Sint-Jozef, 's-Gravenzandseweg 288, Hoek van Holland, ligt sinds januari in het sanatorium. Ze zou graag post ontvangen en spaart ijverig foto's van filmsterren.

Kosse Jonker (16), Sanatorium Beatrixoord, afd. C., zaal 12, Haren (Gron.), moet nog ongeveer een jaar kuren. Ook hij wil graag post hebben. Hij spaart foto's van Cliff, Conny en B.B.

Oplossing Droedels van blz. 26

1. Man op duikplank, van onderen gezien
2. Varken dat om een schuur heen loopt
3. Slang die een trap afgaat
4. Mexicaan op ezel, van boven gezien.
5. Twee mensen die ruzie hebben
6. Klein meisje met grote ballon
7. Man in bad
8. Beer die aan de andere kant in een boom klimt
9. Schaakbord voor beginners
10. Ladder van schilder die in het ziekenhuis ligt
11. Olifant op fiets die links af wil slaan
12. Kameel die een piramide passeert
13. Spook met vuiltje in het oog
14. Struisvogel die zijn kop in het zand steekt
15. Worm op rolschaatsen
16. Vier olifanten die aan een sinaasappel snuffelen

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

5

29 MAART 1963 WORDT DE BEKENDE NEDERLANDSE ZANGER JULES DE CORTE NEGENENDERTIG JAAR. WIE HEM EEN KAART WIL STUREN, KAN TERECHT OP HET ADRES SINT-JORISWEG 19, DELFT.

31 MAART 1732 WERD JOSEPH HAYDN GEBOREN. HIJ ZOU EEN BEROEMD COMPONIST WORDEN. ZIJN BEKENDSTE WERKEN ZIJN „DE SCHEPPING" EN „DE JAARGETIJDEN". VREEMDE BIJZONDERHEID: ACHT DAGEN NA ZIJN DOOD IN 1809 WERD DOOR ENKELE MEDISCHE STUDENTEN ZIJN HOOFD VERWIJDERD. ZIJ NAMEN HET MEE OM DE SCHEDEL TE BESTUDEREN. EEN EN ANDER VERWEKTE GROTE OPSCHUDDING. NADAT HET JAREN IN EEN MUSEUM HAD GELEGEN, WERD HET IN 1954 PLECHTIG MET HET LICHAAM BEGRAVEN.

30 MAART 1746 WERD FRANCISCO JOSÉ DE GOYA, DE GROTE SPAANSE SCHILDER EN ETSER, GEBOREN. GOYA IS VOORAL BEKEND OM ZIJN GESCHILDERDE PORTRETTEN, DIE HET INNERLIJK VAN DE AFGEBEELDE PERSONEN GOED WEERGEVEN. NAARMATE HIJ OUDER WERD EN DOOR DOOFHEID EN ZIEKTE WERD GEKWELD, KREEG HIJ EEN STEEDS SOMBERDER KIJK OP HET LEVEN.

1 APRIL 1572 WERD DEN BRIEL VAN DE SPAANSE OVERHEERSING BEVRIJD DOOR DE WATERGEUZEN. DE HOOFDPOORT WERD STUKGERAMD EN DE STAD WERD INGENOMEN VOOR DE PRINS VAN ORANJE. HIERVAN STAMT HET VERSJE „OP 1 APRIL VERLOOR ALVA ZIJN BRIL" (BRIEL).

30 MAART 1853 WERD VINCENT VAN GOGH IN ZUNDERT GEBOREN. NA EEN ZWAAR LEVEN, WAARIN ZIJN WERK VOLKOMEN WERD MISKEND (HIJ VERKOCHT ZIJN HELE LEVEN MAAR ÉÉN SCHILDERIJ!), STIERF HIJ OP 27 JULI 1890.

1 APRIL 1918 WERD DE R.A.F., DE ENGELSE LUCHTMACHT, OPGERICHT. DAT ER SINDS 1918 WEL IETS IS VERANDERD BIJ DE LUCHTMACHT, ZIE JE AAN DE AFGEBEELDE VLIEGTUIGEN.

2 APRIL 1933 VLOGEN TWEE VLIEGTUIGEN, DE *HOUSTON WESTLAND* EN DE *WALLACE*, OVER DE TOP VAN DE MOUNT EVEREST (8840 METER HOOG). ONDERWEG HADDEN DE TOESTELLEN TE KAMPEN MET VERRADERLIJKE LUCHTSTROMINGEN, WAARDOOR ZE BIJNA TEGEN DE ROTSWANDEN TE PLETTER SLOEGEN.

2 APRIL 1952. OP DEZE DATUM BRACHT HET NEDERLANDSE KONINGSPAAR EEN STAATSBEZOEK AAN DE VERENIGDE STATEN. NAMENS HET NEDERLANDSE VOLK SCHONK KONINGIN JULIANA HET AMERIKAANSE VOLK EEN CARILLON, DAT NU IN WASHINGTON STAAT.

4 APRIL 1949 WERD DE NAVO (NOORDATLANTISCHE VERDRAGSORGANISATIE) OPGERICHT. HET DOEL IS EEN TEGENWICHT TE VORMEN TEGEN DE OPDRINGENDE MACHT VAN DE COMMUNISTISCHE LANDEN. DE LEDEN ZIJN: BELGIË, NEDERLAND, LUXEMBURG, FRANKRIJK, ENGELAND, NOORWEGEN, DENEMARKEN, ITALIË, PORTUGAL, IJSLAND, CANADA EN AMERIKA. BEGIN 1952 TRADEN GRIEKENLAND EN TURKIJE ALS LID TOE, GEVOLGD DOOR WEST-DUITSLAND IN 1955. ALS ÉÉN LAND WORDT AANGEVALLEN, KOMEN ALLE LEDEN TEGEN DE AANVALLER IN HET GEWEER.

3 APRIL 1963 VIERT EEN VAN DE POPULAIRSTE FILMSTERREN VAN AMERIKA, DORIS DAY (DIE EIGENLIJK DORIS KAPPELHOF HEET), HAAR NEGENENDERTIGSTE VERJAARDAG.

3 APRIL 1897 OVERLEED JOHANNES BRAHMS, EEN GROOT DUITS COMPONIST. ZEER GELIEFD ZIJN ZIJN HONGAARSE DANSEN EN ZIJN SYMFONIEËN.

4 APRIL 1581 WERD DE ENGELSE ZEEROVER FRANCIS DRAKE DOOR KONINGIN ELIZABETH I IN DE ADELSTAND VERHEVEN VANWEGE ZIJN GROTE VERDIENSTEN VOOR DE ENGELSE SCHATKIST. DRAKE PLUNDERDE HOOFDZAKELIJK SPAANSE SCHEPEN, DIE BELADEN MET GOUD EN ZILVER UIT ZUID-AMERIKA NAAR SPANJE TERUGKEERDEN.

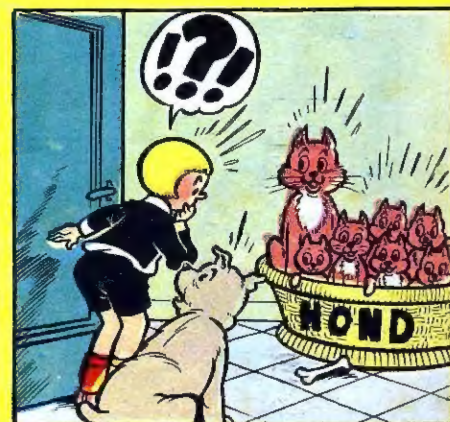

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.